

20. Amit szívünk esdve kér

Johanna Meyer
(1851–1921)

A - mit szí - vünk esd - ve kér, Föl - di
kincs - nél töb - bet ér. Mind mu - lan - dó és ü -
res, A - mit a vi - lág ke - res. Lásd, U -
ram, mi Lel - ke - det Kér - jük, a - ki hűn ve -
zet, Föl ne _ tart - sa sem - mi gát, Hadd je -
lent - se meg ma - gát, És szí - vünk tölt - se
be Mind - ö - rök - re _ szent he - ve!

2. Ne a test legyen, Urunk, Kit követni indulunk, Lelked szóljon csak velünk, Mert mi órá figyelünk.

Lásd, Uram...

3. Tartsd kezedben, hú Urunk, Amit mondunk, gondolunk; S míg szemünk csak rád tekint, Hűn igazgasd tetteink.

Lásd, Uram...

4. Lelkedet reánk kitöltsd, Érjen így a jó gyümölcs; Lássá mindaz, aki él, Életünk, hogy mit beszél.

Lásd, Uram...

5. Ó, mi áldás, kegyelem, Benned élni szüntelen, Eszközöd gyanánt, Uram, Függni tőled untalan!

Lásd, Uram...

Johanna Meyer – Vargha Gyuláné (1863–1947)